

دوشنبه ۲۶ آبان ۱۴۰۴ | ۱۶ صفحه | ۲۰ هزار تومان | سال چهارم | شماره ۹۳۴
www.hammihaonline.ir

مفهوم قدرت در حکمرانی آینده

گفتاری از **هادی خانیکی**

درباره ساختارهای سیاسی پس از انقلاب صنعتی چهارم

اوراق فروشی برای دارو

ارزیابی کارشناسان از اقدام اخیر سازمان تامین اجتماعی

از ضد قهرمان‌ها اشباع شده‌ام

گفت‌وگویی با **وینس گیلیگان** درباره سریال پلور بیوس

شخصیت‌پردازی و جزئیاتی که زندگی در آنها جاری است

اضطراب آب

درباره نوع جدیدی از ناآهنی روانی که این روزها مردم را درگیر خود کرده است

عراقچی از پالسرهای جدید آمریکا خبر داد
خرازی از استقبال مشروط ایران سخن گفت

احتمال از سرگیری مذاکرات

گزارش
دیپلماسی
۲۰۳

جامعه ایران منتظر است؛ نه فقط مردم بلکه حکومت هم انتظار می‌کشد. انتظار شنیدن خبری فراتر از اخبار روزمره که دردی را درمان نمی‌کنند. این خبر یا در حوزه داخلی است یا خارجی. پس از انتخابات سال گذشته منتظر شنیدن اخبار خوشی در داخل بودیم؛ اخباری که جز یک مورد چندین مطابق انتظارات رخ نداد. گرچه حتی سرنوشت رسمی همان یک مورد هم که درباره زنان بود همچنان در ابهام است. اکنون هم چشم‌اندازی از تحولات معنادار در داخل نمی‌بینیم. نه تحولاتی در صداوسیما و نه در فضای مجازی و اینترنت و نه در گشایش معنادار سیاسی و مدیریتی، هیچ کدام دیده نمی‌شود. در موضوع خارجی هم شنیدن امکان گفت‌وگوی معطوف به نتیجه است که می‌تواند

بی‌اعتباری خبر

سرمقاله

امیدبخش باشد. این خبر ابتدای سال امیدی ایجاد کرد ولی در نهایت منجر به جنگ ۱۲ روزه شد. اخبار منفی خارجی که آنها نیز حتماً قابل توجه هستند، رفتن دوباره به سوی جنگ است. راه داخل فعلاً مسدود است همچنین راه خارج از جهت رسیدن اخبار مثبت نیز باز نیست. هفته گذشته آقای عراقچی گفت: «واقعیت این است که در حال حاضر هیچ امکانی وجود ندارد، چون ما هیچ رویکرد مثبت یا سازنده‌ای از طرف آمریکا نمی‌بینیم. هر زمان که آنها برای مذاکراتی بر پایه برابر و با هدف توافقی سودمند برای هر دو طرف آماده باشند، ایران می‌تواند آن را مورد بررسی قرار دهد.» این سخنان گرچه تکراری بود ولی آب‌پاکی را روی دست کسانی ریخت که انتظار شنیدن خبر مثبتی در این زمینه داشتند. ولی این همه ماجرا نبود. <

تکذیب استعفای عارف

توضیحات رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت
درباره معاون اول و سقاب اصفهانی

رخداد
دولت
۴

احمد زیدآبادی / نویسنده و مشاور هم‌میهن: کسانی که در انتخابات سال گذشته به آقای دکتر پزشکیان رأی دادند، چه از رأی خود نادم و پشیمان و چه نسبت به آن خوشحال و راضی باشند، در مقام عمل خیلی توفیری نمی‌کند. به هر حال، آقای پزشکیان با تمام قوت و ضعف‌هایی که از او می‌شناسیم، در ساختمان باستور نشسته است و زمام امور بخشی از بوروکراسی کشور را به دست دارد. درخواست برای استعفاء یا کناره‌گیری او از قدرت، عملاً بیهوده است چون چنین تصمیمی خارج از دایره اقتدار اوست و اجازه چنین کاری را پیدا نخواهد کرد. این موضوع در همان زمان تبلیغات انتخاباتی هم توسط نگارنده مطرح شد اما در آن هیاهو اصلاً توجهی به خود جلب نکرد. به‌رغم سرخوردگی بسیاری از مردم از عملکرد دولت آقای پزشکیان، به نظر نگارنده، هنوز سوت پایان بازی سیاست در ایران به صدا در نیامده و همچنان امکان نقش‌آفرینی بهتر رئیس‌جمهور در ماه‌های پیش رو وجود دارد. از این جهت، اظهار ندامت و پشیمانی از

زمانی برای ترمیم کابینه

نگاه
هم‌میهن

رأی دادن به آقای پزشکیان علاوه بر آنکه اثری ندارد، زود هنگام هم هست و نیاز به صبر و تحمل بیشتری دارد. کتمان نمی‌توان کرد که از دو سناریویی که در مورد انتخاب آقای پزشکیان به‌عنوان رئیس‌جمهور، قابل تصور بود، تا این لحظه سناریوی بدبینانه وزن بیشتری پیدا کرده است. سناریوی خوشبینانه این بود که مجموعه قوای حاکم دست به دست هم دهند و با کمک به اجرای وعده‌های آقای پزشکیان در مورد رفع تحریم‌های بین‌المللی، رفع فیلترینگ و پایان دادن به فشارهای فرهنگی و اجتماعی و سیاسی، افق تازه‌ای پیش روی جامعه ایرانی بگشایند. سناریوی بدبینانه هم این بود که آقای پزشکیان و اعضای کابینه‌اش بین دو سنگ آسیاب مطالبات عمومی و موانع درون ساختاری گرفتار شوند و مثل همیشه بحث تأثیر انتخابات بر سرنوشت کشور، اظهار پشیمانی از حضور در انتخابات، دایره تنگ اختیارات رئیس‌جمهور و مسائلی از این قبیل تکرار شود. روشن است که فضا به سمت سناریوی بدبینانه حرکت کرده است. <

نوستالژی صدراعظم

چهره
بین‌الملل
۸-۹

آن‌گلا مرکل چهار سال پس از کناره‌گیری از قدرت چه می‌کند
و مردم آلمان درباره او چگونه می‌اندیشند؟